

Núm. de Protocol : AD-0021-1/2004

S E N T È N C I A   NÚM. 07-2006

PARTS:

Apel·lant: A.S.L. i B.P.C.

Representant: C.S.M.

Advocat: B.P.

Apel·lada: M.I. GOVERN

Representant: P. M. (S.G.)

Advocat: M.F.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 de gener de 2006

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-021-1/04.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Lluís Saura Lluvià** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència núm. 2005-49, de 23 de març de 2005, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, va declarar ajustada al Dret la decisió tàcita de refús del Govern en relació amb el recurs adreçat per la societat A.O.i A.S.S.L. (A.S.L.) contra la denegació implícita de la sol·licitud de constitució d'una societat presentada el 6 d'octubre de 2003.

2.- A.S.L. i el Sr. B.P. interposen un recurs d'apel·lació contra la sentència adduint que es vulnera el dret a la jurisdicció perquè s'accepten proves per a millor decidir practicades en altres litigis i que considera nul·les en aquest així com per inexistència de motivació raonable en la sentència; consideren també que la denegació del dret a la inscripció de la societat es basa en motius erronis i finalment addueix vulneració de determinats principis constitucionals, a l'hora que aporten documents per tal que es tinguin en compte com a medi de prova.

3.- De l'escrit anterior se n'ha donat trasllat al Govern, que l'ha contestat demanant que es desestimi l'apel·lació i raonant l'ajustament al Dret de la sentència dictada pel Tribunal de Batlles.

4.- L'acte de la vista oral tingué lloc el 25 de juliol de 2005, on les parts van poder expressar allò més adient als seus interessos respectius, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La societat apel·lant A.O. i A.S. S.L. (A.S.L.) en la que el Sr. J.P. ostenta el 99 % de participacions socials i el Sr. A.G. l'1 %, va demanar al Govern la constitució de la societat Serveis de Seguretat i Protecció 3000 S.L. (SSP 3000 S.L.) en la que la primera tenia 5.999 participacions i el Sr. B.P. una, i l'objecte social de la qual és "la prestació privada de serveis de protecció i vigilància a persones físiques i jurídiques sobre ells i llurs béns mitjançant vigilants privats i amb elements físics i electrònics necessaris per a la dita finalitat, així com la formació de

prevenció i seguretat privada, i en general realitzar totes les operacions civils o mercantils que es consideren complementàries o accessòries, destinades a assolir la finalitat social”.

Els apel·lants consideren que s’ha vulnerat el seu dret a la jurisdicció en haver practicat, per a millor decidir, proves que s’han de considerar com a nul·les i en concret les proves de confessió practicades amb el Sr. B.P. en un altre litigi, remetent-se directament a l’escrit de conclusions de la primera instància però sense explicar, en el d’apel·lació, en quina forma la sentència vulnera el dret a la jurisdicció a l’hora de valorar les proves esmentades. En qualsevol cas, aquesta mateixa pretensió va ser resolta per aquesta Sala en litigis molt similars al present (sentències 24-2004 de 30 de juny de 2004 i 40-2005, de 25 de juliol de 2005) entenent que les proves esmentades van ser decidides en el marc d’allò que permet l’article 49 de la Llei jurisdiccional, que autoritza el Batlle instructor a decidir d’ofici la pràctica de qualsevol prova que estimi pertinent per a resoldre justament i sense que en la forma en que s’havien practicat les proves esmentades s’observi trencament de cap garantia jurisdiccional ni del principi d’igualtat; aquests arguments són plenament vigents en el cas ara analitzat, en tant que les proves són les mateixes i tot i que emeses en un altre litigi, tenen plena validesa en el present com element de prova.

Tercer.- Els apel·lants estimen que la sentència del Tribunal de Batlles vulnera, per manca de motivació raonable, l’article 8.2 del Reglament de societats mercantils de 19 de maig de 1983 en tant que quan l’article esmentat prohibeix autoritzar determinades societats es refereix a les que són contràries als interessos públics d’Andorra, però no a aquelles l’objecte social de les quals no ho és, i no es pot dir que l’objecte social de SSP 3000 S.L. ho sigui.

Tot i que l’objecte social de SSP 3000 S.L. no és, en sí mateix, contrari als interessos esmentats, convindrà recordar que, com vam dir en la sentència 24-2004, de 30 de juny de 2004, les facultats del Govern a l’hora de decidir el control previ no són discrecionals sinó que han tenir en compte quins són, en cada moment, els interessos a protegir i en quina mesura aquests interessos poden quedar malmesos si la societat es constitueix, i a l’hora de fer aquesta valoració el Govern no té per què circumscriure’s a l’objecte social sinó que ha d’estendre el control a les circumstàncies que envolten la sol·licitud d’autorització.

En aquest cas, i de manera similar als altres analitzats ja en sentències anteriors, en la societat mercantil que es vol constituir els dos

socis que la formen son els Srs. J.P., que detenta 5.999 participacions -a través d'una societat de la que te el 99 % de participacions i un 1 % el Sr. G.- i el Sr. B.P., que en te una, i de la prova practicada en resulta que aquesta és una pràctica habitual en les persones citades, que no han aportat -com haurien pogut fer- cap prova de que les societats que tenen constituïdes fins ara en termes de participació similars a la que volen constituir hagin realitzat cap activitat relacionada amb el seu objecte social.

Des del punt de vista estrictament societari, l'article 7 dels estatuts socials diu que "En cas d'usdefruit de participacions l'usufructuari beneficiarà de tots els drets polítics pertanyents a les dites participacions, i especialment el dret de vot a les assemblees generals" establint, per tant, una excepció a la regla general prevista en l'article 25.1 del Reglament de societats mercantils, però és precisament aquesta circumstància, unida al fet, molt rellevant, que SSP 3000 S.L. sigui una més de les nombroses societats sense activitat real que constitueixen les persones esmentades, que permet concloure raonablement, com ha fet aquesta jurisdicció en altres casos ratificant la negativa del Govern, a pensar que el control real de la societat rau en les persones titulars del dret d'usdefruit sobre les participacions socials, eludint, per tant, les limitacions que imposa la legislació andorrana sobre la nacionalitat dels titulars de participacions.

Quart.- A aquestes consideracions se n'afegeix una altra, especialment sensible, i és la derivada de les finalitats a les que serveix la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, de 29 de desembre de 2.000 en el marc de la qual la Unitat de Prevenció i Blanqueig va aprovar el comunicat de 26 de febrer de 2003 (BOPA núm. 18, de 6 de març de 2002) en el punt 23 del qual es diu que són susceptibles de comportar operacions de blanqueig la utilització de societats nacionals o extraterritorials en les que la identitat del propietari o els accionistes és desconeguda.

Arribats a aquest punt, convé recordar que la nostra sentència de 30 de juny de 2004 -en criteri que va seguir la de 25 de juliol de 2005- vam posar en relleu com la circumstància de que el desconeixement real de la identitat dels accionistes no permet saber quin és l'origen real dels diners amb els que es forma el capital social, i en el cas ara analitzat aquesta consideració es reforça amb la possibilitat de què per pacte estatutari els usufructuaris de participacions siguin els que detenten els drets econòmics -atribució de beneficis- i polítics -dret de vot- de la societat.

No existeix, per tant, cap interpretació errònia de la normativa societària aplicable i de la citada en aquest fonament de Dret i s'ha de desestimar el recurs en aquest punt.

Cinquè.- Finalment, els apel·lants addueixen que se'ls ha vulnerat el dret a la igualtat i s'ha exercit pel Govern una facultat de manera arbitrària en la mesura que contradient actuacions anteriors consistents en autoritzar altres societats ara se'ls denega l'autorització, però el que justifica precisament la denegació i l'apartament de posicions anteriors és el conjunt de societats fins ara autoritzades i les circumstàncies que les envolten, que han quedat exposades en aquesta resolució, i en conseqüència no es vulnera el principi esmentat.

De la mateixa manera, el principi constitucional de llibertat d'empresa que preveu l'article 28 en relació al 40 de la Constitució no està en joc perquè aquest dret s'ha d'exercir de conformitat amb les lleis i, en concret, del Reglament amb valor de llei de societats mercantils i de conformitat, també, a la legislació específica a la que també ens hem referit.

Sisè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'un especial pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de l'entitat mercantil A.S.L. i el Sr. B.P. contra la sentència número 2005-49, de 23 de març de 2005, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma, sense fer pronunciament sobre les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa